

KÖZGÁZ

2019. november

47. szám

*Végzőseink tánca
a szalagavató ünnepségen*

*Pályaválasztási kiállítás
a Főnix Csarnokban*

MEGKAPTÁK A SZALAGJUKAT a végzős osztályok tanulói október 5-én, egy látványos iskolai ünnepség keretében. A negyvenkét tanuló idén is együtt adta elő tánctát a szülők és tanárok előtt.

*

PÁLYAVÁLASZTÁSI KIÁLLÍTÁS résztvevői lehetünk október 9. és 11. között a debreceni Főnix Csarnokban. A családi napok keretében reményeink szerint sok leendő közgázoshoz juttattuk el iskolánk hírét.

*

FELAVATTUK ELSŐSEINKET, a jó hangulatú délutáni rendezvényre október 16-án került sor az iskola tornatermében.

*

A HALLOWEENI VERSENNYEL kezdetét vette a DÖK-napig húzódó vetélkedő osztályaink között. A játék következő állomása a téli szünet előtti utolsó nap lesz.

*

NYÍLT NAPOT TART A SULI november 14-én. Szeretettel várunk minden érdeklődőt a 10 órától kezdődő programokra!

Október 23-ai ünnepségünk

Halloweeni jelmezverseny

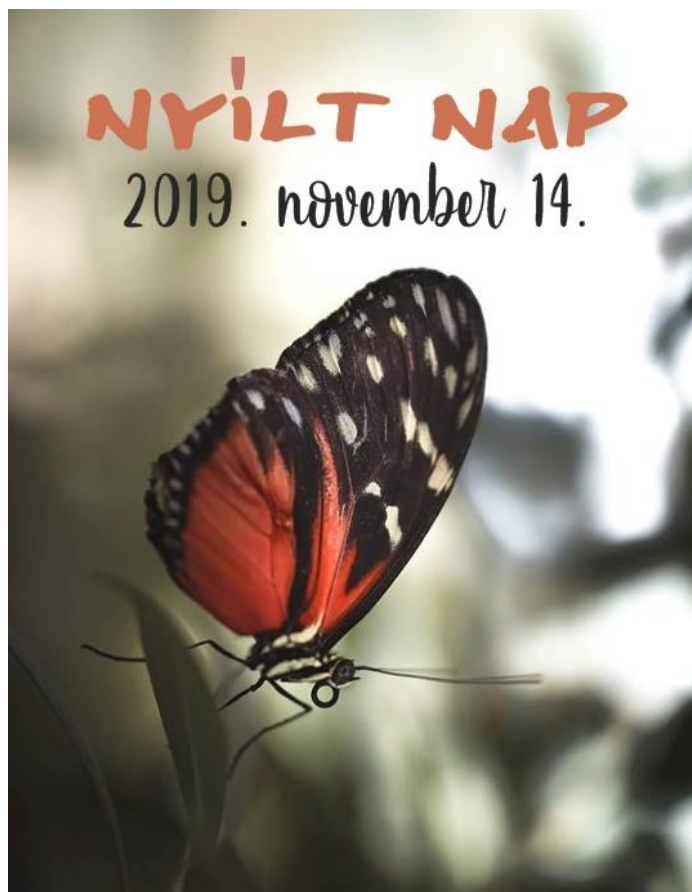
Szelet a vitorlába!

A “Szelet a vitorlába” fantáziánévre hallgató pályaválasztási kiállítás egy háromnapos rendezvénysorozat volt október 9-11. között. Idén huszadik alkalommal került megrendezésre, ezúttal a Főnix Csarnokban.

A kiállítás célja a 7. és 8. évfolyamos, pálya- és iskolaválasztás előtt álló tanulók kalauzolása a középiskolák világában. A környék érintett oktatási intézményei közül a legtöbb, illetve számos vállalat és munkáltató képviseltette magát, és közreműködött a változatos programokban. Az iskolák bemutatták képzéseiket, játékos feladatokkal és kísérletekkel kötötték le az érdeklődők figyelmét.

Én személy szerint a pénteki napon nyerhettem betekintést a kiállítás színes és hangulatos összképébe, ahol az iskola standjánál volt lehetőségem több diáktársaimmal együtt népszerűsíteni iskolánkat a leendő középiskolások körében – tanáraink segítségével. Remek tapasztalatokkal gazdagodtam, és örömmel láttam a sok lelkes és potenciális fiatal, akik közül néhányan remélhetőleg pár éven belül iskolánk közösségét fogják erősíteni és folytatják patinás hagyományainkat, szokásainkat.

*Kulcsár Zoltán
10.A osztály*

Búcsúztató beszéd

Tisztelt Tantestület! Kedves megjelent Szülők, Rokonok, Barátok, Ismerősök! Kedves végzős Diáktársaink!

Nagyjából pontosan egy éve, 2018. október 6-án mindannyiótokban felmerült az a mondat: „Úristen, nemsoká mi állunk ott!” És most ünneplő ruhát visel mindenki, hiszen ma van a szalagavatótok. Amit régóta vártatok, most eljött. Különleges, szép és megemlékező nap a mai, remeg a szívetek, a lelketek és a lábatok is, de sírni nem szabad. Ez a nap csak egy újabb pecsét helye a szívetekben. Általános iskolai ballagásotok után ma feltűzik ruhátokra a szalagot, amely örökre emlékeztet, hogy a Közgazdasági Szakgimnázium tanulói voltatok.

De a mai nap nem a búcsúról szól, az a ballagásotok napja lesz – vagy az sem, hiszen barátaitok, szüleitek, osztályfőnökeitek mindig mellettetek lesznek, mindig számíthatok rájuk. Ez a három év csupán megtanított titeket küzdeni egy-egy dologért, kitartani mellette, szeretni és tisztelni másokat. Tanáraitok fáradságot nem ismervé egyengették útjaitokat a célotok felé. Soha ne felejtsetek el osztályfőnökeiteket, akik mindig

mosolyogva álltak elétek, akármi is történt.

Kedves 12.A osztály! Az eltelt három év alatt sok mindent megtapasztalhattatok, ami rengeteg jó vagy kevésbé jó emléket szerzett nektek. Ilyenek például az osztálykirándulások, ahol az időjárás nem mindig kedvezett számotokra, de az együtt töltött idő feledtette mindezt. A kőkemény számvitel, a statisztika, a pénzügy... és még sorolhatnám a tantárgyakat, melyek olyan mély nyomot hagytak bennetek, hogy azt sosem felejtitek el. Mint ahogyan azt sem, amikor gépírás órán megtanultátok, hogy hogyan lehet elérni tíz perc alatt a nyolcszáz leütést. A hervasztó rajzórák, a lelombozó földrajzórák, a fejfájást okozó matematikórák, a harcos történelemórák, a nemzethű magyar órák, a nyelvtörő idegen nyelvi órák és a fárasztó tesiórák remélhetőleg mindannyiótoknak emlékezetesek maradnak.

Kedves 12.B osztály! Tekerjük vissza kicsit az időt. Ti lehettetek a harmadik osztály, akik informatikát tanultak az iskolánkban. Hálózat, programozás, weblapszerkesztés... Kilencedikben talán nem is gondoltatok bele, mi vár rátok, épp csak kezdtetek ismerkedni az iskolával, a számítógéppelkezeléssel, a sok-sok informatikai

kifejezéssel (mint a szemantikai és szintaktikai hiba fogalmával). A hálózat nehéz volt, a PHP nehéz volt, de mindenben volt valami jó is. Tizedikben már alaposabban foglalkoztatok a programozással, megszerethettétek a Csharp-ot vagy a JavaScript-et. Aztán tizenegyedikben minden a nyakatokba zúdult: programszervezés, előrehozott érettségi, emelt órák, táncválasztás... És most itt vagytok tizenkettedikesként. Reméljük, sokan megtaláljátok számításaitokat ebben a szakmában, és sok sikert tartogat számotokra az életben.

Beszédem már nem sokáig húzom. Mi, tizenegyedikesek sok sikert és kitartást kívánunk ehhez az évhez. Legyetek büszkék magatokra, egymásra, hogy idáig eljutottatok. Nemsoká itt az érettségi, ahol már ÉRETT-en fogtok megjelenni. Köszönjétek meg szüleiteknek, nagyszüleiteknek, hogy felkészítették benneteket erre, és hogy akármi is történt, mellettetek voltak. Ne felejtsetek, hogy az iskola mindig visszavár titeket.

Beszédemet Dsida Jenő szavaival zárom: „Mert az égi útnak elve: / kúszva, vérzőn énekelve, / portól, sártól piszkosan / menni mindig, biztosan”

Szabó Orsolya 11.B
és Kovács Mónika 11.A

Búcsúbeszéd

„Útjaink százfelé válnak, / de szívünk egy célért dobog, / nekivágunk a küzdelmes mának, / és épít karunk egy szebb holnapot...” (Arany János)

Tisztelt Tanárok, kedves megjelent Szülők, Hozzáértőzők!

A mai nap csak a miénk. A pillanat, az ünneplés csak miattunk van. E meghitt és remek napot nagyon sok előkészület és munka előzte meg, hogy olyan legyen, mint a tündérmesében. Ez az a nap, amiért eddig harcoltunk, hogy megkapjuk jól megérdemelt szalagunkat. Úgy gondolom, ezen a délutánon nemcsak a jelen pillanatra kell gondolnunk, hanem arra is, hogy milyen úton jutottunk el ideig.

A középiskola kezdete olyan régen volt, hogy már nehéz visszagondolni rá. Amikor beléptünk az iskola falai közé, azt hittük, hogy felnőtünk az előttünk álló feladatokhoz. De ez korántsem volt így. A sok szakmai órától sokszor a fejünket fogtuk, de ennek idővel, egy pár hónap múlva meg lesz a gyümölcse.

Emlékszem a közös, évfolyamos tanulmányi kirándulásokra, ahol rájöttünk, hogy a múzeumok nem nekünk valók; az osztálykirándulásokra, ahol még az esőben

is jól tudtunk röplabdázni. Emlékszem a sportnapok, vetélkedők és különböző programok előtti szervezésekre és arra, hogy milyen jóban lett egymással a két osztály.

Aztán kezdődtek a táncpróbák, amelyek a legnagyobb kihívásként szolgáltak számunkra. Ebben a táncban jó pár hónap kőkemény munkája van, és már alig várjuk, hogy bemutathassuk szüleink, barátaink előtt. Sokszor úgy éreztük, hogy elfáradtunk, de a sikerért sokat tettünk. Hiszünk abban, hogy amit tanultunk a tánctanárunktól az jó, szép és elnyeri majd mindenki tetszését, nemcsak a miénket. Az emlékeink nagyon jól jellemzik az elmúlt éveket, hónapokat, de még nem vagyunk az utunk végén. Előttünk áll az érettségi, a mellék-szakképesítés vizsga és az az út, amely a jövő felé vezet.

De mielőtt befejezném a beszédemet, előtte diáktársaim nevében is szeretnék köszönetet mondani osztályfőnökeinknek, akik egyengették utunkat és bátorítottak minket, hogy tegyünk olyan lépéseket, amelyeket magunktól nem tettünk volna meg. Ők mindig, mindenben ott voltak nekünk és támogattak bennünket jóban és olykor rosszban is, de ez utóbbi alkalmakat inkább ne említsük.

Köszönjük tanáraink kitartó munkáját és azt a sok odafigyelést, amit tőlük kaptunk. És köszönjük a szülők, hozzáértőzők támogatását, biztatását, akik nélkül nem jutottunk volna el ideig, és akik arra ösztönöztek minket, hogy tegyünk meg mindent céljaink elérése érdekében.

A szalag, amit most viselünk, azt mutatja, hogy fordulóponthoz érkeztünk, és hogy semmi sem lehetetlen, vagyis minden elérhető számunkra. A hangsúly a mindenben van, mert mi mind egyek vagyunk. Mi mind képesek leszünk megvalósítani az álmainkat és egy olyan jövőt formálni, amelyben mindenki megtalálja a helyét.

Mikor itt áll az ember, nehéz nem büszkének lennie, bár a neheze még hátra van. De egy csöppet sem kell aggódnia. Nem lehet olyan nehéz, vagy ki tudja? Majd elválnak...

Végezetül pedig egy idézettel szeretném zárni a beszédemet:

„Senkinek sem kötelessége, hogy nagy ember legyen. Már az is nagyon szép, Ha valaki ember tud lenni.”

Bőőr Bianka 12.A
és Tóth Ágnes 12.A

Fotók:
Kiss Tibor
és Uhelszky Angéla

ELSŐSAVATÓ

Kissé hideg idővel indult ez a nap is. A kilencedikes gyerekek némi félelemmel lépték át a nagy fa ajtó küszöbét, hisz nem vettünk még ilyen dolgon részt, azt sem tudtuk, milyen feladatok várnak majd ránk. Az órákon és a szünetekben egyre jobban izgultunk a közelgő esemény miatt. Amint az összes óránknak vége lett, a maradék időben is csak gyakoroltuk a szerepünket, amelyet elő kellett adnunk. Jókat neveltünk a gyakorlatok alatt, miközben az osztályon látni lehetett, hogy egyre összetartóbb közösség lesz.

Amint elérkezett a várva várt idő, elindultunk a tornaterem felé, ahol már majdnem az összes osztály tartózkodott. Meg-

hallgattuk a felsőbb évesek beszédét, majd elfoglalva a helyünket, kezdtük is az előadásunkat. Ahogy az előadás a végéhez közeledett, úgy kezdtünk egyre jobban feloldódni. Amint befejeztük, mosollyal az arcunkon hajoltunk meg, majd leültünk, hogy megnézzük a másik osztály előadását.

Egy kisebb videó és egy vicces kacsatánc után, amit a B osztály adott elő, a 12. évfolyam egy videót állított össze, amin minden egyes osztály és tanár jót nevetett. Ezután pedig elkezdődtek a versenyfeladatok a két osztály között, amelyeket mindenki élvezett. A nap zárásaként egy fogadalmat kellett tennie a 9. évfolyamnak, majd megkaptuk a ruhát, amiben másnap jönnünk kellett.

*Szilágyi Viktória
9.A osztály*

▲ *A 11.A és 11.B osztály
Egerben járt október végén.*

▼ *A 10. évfolyam Budapestre
szervezte közös kirándulását.*

ÉVFOLYAM-KIRÁNDULÁS

Október 17-én a 10.B osztályal egy reggeli vonattal elindultunk Budapestre. Árva Sándor tanár úr és Szilágyi Attila tanár úr kísért el minket erre a közös kalandra.

A fővárosba érve, miután mindenkit összeszedtünk a vonatról, elindultunk a Magyar Nemzeti Múzeum felé. Közös megegyezés alapján sétálva tettük meg az utat, ugyanis a táv sem volt nagy, valamint napfényes időjárást fogtunk ki. Kevés sétálás után meg is érkeztünk a célállomáshoz, a Magyar Nemzeti Múzeum épületéhez. Fotózkodás történt, majd elindultunk befelé, hogy felfedezzük az építmény tartalmi részét.

Egy órát töltöttünk itt. Ez alatt az idő alatt különböző történelmi korszakokat tudtunk bebarangolni: régen viselt ruhákat csodálhattunk, makettekben, festményekben gyönyörködtünk.

A múzeumból kiérve hirtelen ötlettől vezérelve átvágtunk a Szabadság-hídon és a Citadelláról vizslattuk a kilátást. A kis kitérőnk után a mindenki által legjobban várt célállomás felé iramodtunk: a szabadulószozákhöz. Az utcában kétfelé szakadt a csapat, ez pedig tovább bomlott a szózák témái szerint.

Miután megtörtént a felosztás, mindegyik csapatot elvezet-

ték a helyükre. Két csapat a Fűrészt vezető szózából szeretett volna kiszabadulni – én tagja voltam az egyik ilyen társaságnak.

Maszkban, sötétben vezettek be a helyszínre, ahol vagy kettesével vagy egyedül leláncoltak minket. Elindult az egy óra. Lámpát kellett keresnünk, ki kellett oldanunk a láncokat, kódokat fejtenünk, és legfőképpen jól érezni magunkat. A mi csapatunk ezt egyértelműen teljesítette, ugyanis mi nagyon jókat nevtünk együtt, segítgettük egymást, és ennek meg is lett az eredménye, ugyanis közös erővel kiszabadultunk az idő lejártá előtt.

A pincéből felérve, ahol a mi szózánk volt, csatlakoztunk a

többiekhez: élménybeszámolókat tartottunk és meghallgattuk a többi csapatot. Kinek sikerült, kinek nem, de biztosan egy fantasztikus élménnyel gazdagodtunk.

Immár szabadon, láncok nélkül metróztunk vissza a WestEnd pláza épületéhez, ahol egy bő órát tölthettünk. Hamar eltelt az idő, és már a vonatra szálltunk, ami hazahozott minket. A vonaton is felhőtlen volt a hangulatunk, egymáson poénkodtunk, dőlve a nevetéstől, mindenféle rosszkedv nélkül. Nekem személy szerint egy örök élmény volt ez a nap.

*Majoros Kitti
10.A osztály*

Amikor meghallom a darvak hangját, akkor szokott bennem tudatosulni, hogy végérvényesen elmúlt a nyár, és megérkezett az ősz. Ilyenkor ezeket a fenséges madarakat a Nagy-Alföld kék egén szinte mindenhol lehet csapatokban szállva látni, de ha tutira akarunk menni, akkor keressük őket a vizes helyeken. Ilyen hely például a Hortobágyi halastavak környéke.

Ez a terület a Hortobágyi Halgazdasághoz tartozik, amely 1916 óta gazdálkodik a Hortobágyon. A Társaság közel ötezer hektárnyi halastavat működtet a Hortobágyi Nemzeti Park területén, amely hat töegységre tagozódik. A gazdaság teljes területe természetvédelmi oltalom alatt áll, és része a Világörökségnek. Több mint háromszáz madárfajt tudunk meglesni.

Apukám – aki nyugdíjas mozdonyvezető – mesélte, hogy régebben annyi hal volt ezekben a tavakban, hogy teherszállító vonatokkal vitték el azokat, valamint akkoriban a kisvasút nem csak egy vonalon járt, mint most, hanem körbe tudták kerülni az egész területet. A területen azóta tanösvényt alakítottak ki, mely gyalogosan, kerékpáron, de akár a fentebb említett (mára már muzeális) kisvonattal is felfedezhető, mely az egykori iparvágányokon, a halastavak belső gátja mentén tesz meg egy kb. 5 kilométeres távot.

A tanösvény a Hortobágyi halastavak vasúti megállójától indul, melyet autóval a 33-as főút 67 km-nél található leágazásnál Hortobágy-Halastó felé kanyarodva, vasúton pedig a Debrecen-Füzesabony vonalon Hortobágyi-Hal-

tó megállóhelytől kb. 150 m-re lehet megközelíteni. A tanösvény tizennégy állomásból áll, melyek közül tizenegy megfigyelő toronnyal rendelkezik. Az állomások közül tíz található a vasút útvonalán, négy torony pedig kissé messzebb, ezért csak gyalogosan érhetőek el.

Mi a vonatós lehetőséget választottuk, egyrészt mert ugye vasutas családból származom (és a Sziktörő nevű mozdony láttán egyből nosztalgikus hangulatba kerültem), másrészt mert társaim (két férfi...) a biciklizéshez és a gyalogláshoz lusták voltak. De a húsz percig tartó vonatozást tényleg vétek lett volna kihagyni! Mikor a masiniszta beindította ezt a matuzsálemet, az emberek hirtelen megijedtek az erőteljes hangjától, de miután komótosan elin-

dult, visszarepítette az idősebb utazókat a múltba, a gyerekek pedig meglepetten figyelték a mozdony zakatolását, és elég gyorsan meg is szokták az állandó zötykölődést.

A végállomásnál leszállva egy 460 méter hosszú pallóúton gyalogosan végighaladva betekintők-ből, magaslesről ismerhető meg a növény- és állatvilág, valamint egy kilátó is segít a terület feltérképezésében. Ajánlatos távcsövet vinni, mivel a madarak inkább a tavak közepén pihennek és táplálkoznak – bár a darvak sokszor elég közel repültek el felettünk. Egyébként a kilátón van egy rögzített távcső, melyet ingyen lehet használni.

Indulás előtt érdemes tájékozódni a menetrendről, mivel szeptember és október hónapokban csak hét végén jár a vonat, és naponta csak háromszor. Sajnos a visszaindulásig, csak negyven percünk volt, ami roppant kevésnek bizonyult, mivel ennyi idő alatt csak 2000 képet tudtam csinálni a csodálatos tájról 4000 helyett. Azt a „ricsajt” pedig, melyet a madarak tömege kreált, órákig elhallgattam volna.

Ha csendesen és alaposan szeretnénk a madarakat megfigyelni, akkor a vonatos megoldást nem javaslom. Aszfaltozott utat ne keressünk, de a föld eléggé le van már döngölve, és viszonylag egyenletes is a talaj, tehát bicikli-

vel és gyalog is jól bejárható, így akár egy teljes napot is eltölthetünk a táj és a madarak megismerésével.

Gyerekekkel is jó program, de ne tervezzünk egész napra, főleg ha vonattal járjuk be a területet. Érdemes ezután meglátogatni esetleg a hortobágyi madárkórházat, vagy a másik irányba elindulni, a Tisza-tó felé. Mi az utóbbit választottuk, betoltunk egy-két (vagy inkább három-négy) frissen sült rétest Poroszlón, majd abban a gyönyörű napsütéses időben sétáltunk egy jó nagyot Tiszafüred és Tiszaörvény között.

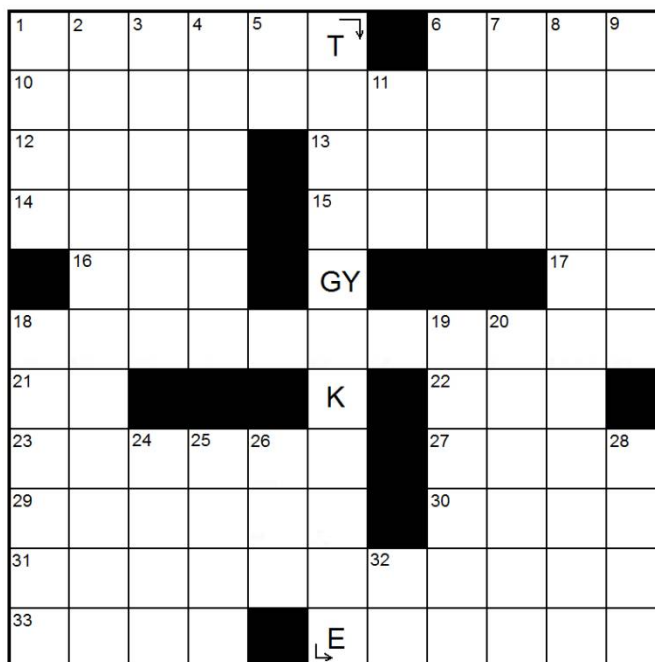
*Galkó-Fenyves Barbara
tanárnő*

Időm érték

Csokonai Vitéz Mihály élete csupa csapongás volt: hiába kapott tanári állást Debrecenben és Csurgón is, a művészek vándorélete vonzotta inkább. Debrecenből (ne szépítsük) kirúgták, de Csurgón minden erejével marasztalta volna a pedagógushiánnyal küzdő kollégium. Csokonai kelleetlenül magyarázta a rektornak, mennyire nehezen viseli a szabályokat és kötöttségeket, mire ő szellemesen vágott vissza: a versben is van szabály és kötöttség. Csokonai lemondóan felelt:

Folytatás: Vízszintes 1. Ide kérjük osztálylányunkkal beküldeni 2 DÖK-napi pontért: kozgazujtsag@gmail.com.

VÍZSZINTES 6. Hazugság, szlengszóval. **10.** Író, pszichológus, József Attila múzsája (1896-1987). **12.** Rock and ... (könnyűzenei stílus). **13.** Elektromos háztartási gép. **14.** Wassermann Jónás legendás pesti kávéháza volt. **15.** Nagy Lajos Képtelen természetrajzának humoreszkje az ember legjobb barátjáról. **16.** Barbie párja. **17.** Angol férfi becenév. **18.** Az előtte álló autónak ütköző. **21.** Arrafele! **22.** Ismételt tagadás. **23.** A szoba irányába. **27.** Quod ...

demonstrandum (latinul: amit bizonyítani kellett). **29.** Egyiptomi isten nevét viselő könyvkiadónk. **30.** „Feheru uaru rea meneh ... utu rea” (szórványemlékünk). **31.** Tüzelőanyag eltulajdonítása. **33.** Nyolcat jelentő görög előtag.

FÜGGŐLEGES 1. ...-földre esik. **2.** Tettes felkutatására kiképzett rendőrök. **3.** Gyerekek, tájszóval. **4.** Zúdulni, áradni. **5.** Némán leró! **6.** Dióféle termésért termesztett dél-amerikai nő-

vény. **7.** Számszerű tény. **8.** Kollár Árpád 2014-ben megjelent gyermekverskötete. **9.** Pótlólag kivett járulékos, elődeink szavával. **11.** Középen kiad! **18.** ... Samba (a '80-as évek francia slágere). **19.** Orosz drámaíró, a Három nővér szerzője (Anton). **20.** Mondabeli műkénei királyné, Agamemnón és Menelaosz anyja. **24.** Ökök, angolul. **25.** Finnugor nyelv, a mordvin egyik ága. **26.** Liége része! **28.** Találat a vívásban. **32.** Elem!

2019. november 4.

Szerzők

BŐÖR BIANKA
GALKÓ-FENYVES BARBARA
KOVÁCS MÓNIKA
KULCSÁR ZOLTÁN
MAJOROS KITTI
SZABÓ ORSOLYA
SZILÁGYI VIKTÓRIA
TÓTH ÁGNES

Képek

ÁRVA SÁNDOR
BÖCSÖDI BERNADETT
DOBI TAMÁS
GALKÓ-FENYVES BARBARA
KERÉKGYÁRTÓ TAMÁS
KISS GERGŐ
SARKADI ZOLTÁN
SZABÓ ORSOLYA
SZATHMÁRI NIKOLETT
valamint
KISS TIBOR
UHELSZKY ANGÉLA

Címlap

LAJTER-HÓDOS LORETTA

Szerkesztő

GALKÓ-FENYVES BARBARA
MAJOROS CSABA

Kiadó

BSZC KÖZGAZDASÁGI
SZAKGIMNÁZIUMA

Alapította Kaszásné Tóth Edit
2014-ben. Megjelenik minden
hónap első tanítási napján.

Dobi Tamás rajzai

Osszátok meg gondolataitokat Ti is! Továbbra is várjuk írásaitokat,
rajzaitokat, fotóitokat (névvel vagy név nélkül) újságunk címére:
kozgazujsag@gmail.com

